

на всако примѣнителное писмо послѣдова. 1. Подобава да сѣ полага ѿвно рѣчь та на Пблицата: 2. да показва за едно опредѣленно число на гршбкыте за плащаніето. 3. Извѣстно да опредѣлава вида мбнедній, кбйто подобава дасѣ писѣва цѣлописенъ съ словѣа. 4. ѿвно ѿ рѣдно да сѣ именѣватъ лицѣта: който дава Пблицата, ѿ който подобава да платѣ гршбкыте: ѿ който ги приѣмва. 5. Дасѣ опредѣлава извѣстно денѣтъ, презъ който сѣ даде Пблицата, ѿ времето оу коѣто ще сѣ платѣ. 6. Пбдписатъ на издавателатъ да ѣ своерѣченъ. 7. Ни ѣ простѣнно дасѣ оустрѣва нѣщо оу Пблицата.

Пѣрва Пблицѣ.

Сищбвз 24го Августа 1835го. Пблицѣ, за гршбкы, 3000 текѣщѣа монѣда. Послѣ тридесѣтъ дни, да заплатѣте настоѣщѣа пѣрва наѣша Пблицѣ: во опредѣленіето, на господѣна Теодора Іоанновъ, ѿ содрѣжы ѣго: трихѣліады гршбкы — цѣнѣта ѿхъ приѣхъ отъ тѣхъ: ѿ приминѣте ги спорѣдъ наѣшето извѣстіе. До честнѣйшого Господѣна. Іоаннъ Іордановичъ, Михаѣла Гаврѣйловъ, ѿ содрѣзи.

Пѣрва № 100.

Брашбвз.

Подобава да знаѣ: какъ втѣрата, ѿ трѣтата, пблицѣ, каквѣто пѣрвата сѣщо сѣ писѣва: ѣбѣче сѣмо въ товѣ ѿма рѣзность (фѣркъ) пѣрвата же. Когда сѣ ѿвѣ настоѣщѣа втѣра наѣша пблицѣ (за недостатѣкъ на пѣрвата. ѿ трѣтата: когда сѣ ѿвѣ, трѣтата наѣша пблицѣ) за недостатѣкъ, на пѣрвата ѿ втѣрата.